

BESTSELLERE

ÅRETS BEDSTE FAGBØGER

► HJEMMEHJÆLPEREN RAMONA

af *Hella Joof*

Hella Joof hylder hverdagsheltene!
Dem, der gør verden til et lidt bedre sted
og inspirerer til, at man åbner hjertet
og udvider sindet

► RENEGADES

af *Barack Obama & Bruce Springsteen*

★★★★★
"Fremragende og opløftende
samtalebog"

JYLLANDS-POSTEN

► VEJEN TIL WEMBLEY

af *Ole Sornichsen & Anders Kjærbye*

Mod landsholdet!
Årets gavebog til fodboldfans
om den forunderlige
fodboldsommer

► MIT LIV, MIN LINEDANS

af *Sonja Oppenhagen*

Den folkekære skuespillers
erindringer om store opture
og tunge nedture

► HELLERE HALVGAMMEL END HELT DØD

af *Ulf Pilgaard*

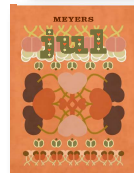
★★★★★
"Ulf Pilgaard reflekterer varmt
over sit lange liv i humorens
tjeneste"

JYLLANDS-POSTEN

► MEYERS JUL

Den ultimative julekøgebog.
250 opskrifter på alt det vi skal bage,
koge, stege og hygge med i juletiden

► JUTLANDIA

af *Helle Juhl*

★★★★★
"Et stykke fin kvindehistorie, der med
god grund fremhæver, at den
heltemodige indsats ikke var mulig uden
kvindernes indsats"

BERLINGSKE

► TING, JEG HAR LÆRT, DA DET VAR FOR SENT

af *Petra Nagel*

En åbenhjertig, inspirerende,
tåkrummende og lattervækkende
fortælling om at blive voksen

► VÆDELØBER

af *Matti Breschel*

Hæsblæsende og humoristisk historie om
at gå fra at være en drengerøv til en af
verdens bedste cykelryttere

► MERCEDES I FORMEL 1

af *Peter Nygaard*

Storhed, stolthed og det største
comeback i Formel 1 nogensinde

LINDHARDT OG RINGHOF

Stine Schrøder Jensen (i midten), Kirsten Olesen (tv.) og Hanne Windfeld formidler forbilledligt det komplicerede forhold imellem barnet og forældrene i "De urolige" på Det Kongelige Teater. Foto: Karoline Lieberkind

Det gode ved "De urolige" er, at den ikke handler om Linn Ullmann

Peter Langdals rodebutik af en iscenesættelse gør teksten mere håndgribelig i Det Kongelige Teaters opsætning af Linn Ullmanns "De urolige".

SKUESPIL
DE UROLIGE
DET KONGELIGE TEATER
Af Linn Ullmann
Dramatisering:
Karen-Maria Bille
Iscenesættelse: Peter Langdal
Scenografi: Maja Ravn
Varighed: 2 timer og
10 minutter
Spiller i København til
den 5. marts

MORTEN HEDE
kultur@jp.dk

Det blev kun til en enkelt stjerne fra min kollega Anne Liisberg, da hun til netmediet Iscene anmeldte Det Kongelige Teaters opsætning af Linn Ullmanns selvbiografiske roman "De urolige".

Normalt læser jeg ikke andres anmeldelser, før jeg har skrevet min egen. Men da jeg var kommet begejstret hjem fra Skuespilhuset og faldt over den 1-stjerne-

de anmeldelse fra premieren få dage tidligere, måtte jeg simpelthen finde ud af, hvorfor Liisberg og jeg havde haft så vidt forskellige oplevelser. For mens hun beskriver forestillingen som et »makværk«, der burde lukkes ned, er den for mig et sjældent vellykket stykke scenekunst.

Først og fremmest lykkes den med at omforme Linn Ullmanns roman til teater. Vi ser mange af disse såkaldte remedieringer, hvor især bøger omsættes til scenen. Og meget ofte synes forestillingen kun at have en berettigelse i kraft af sit forlæg. Personligt synes jeg, at det mindst interessante at diskutere efter en teaterforestilling er, hvordan bogen var.

En teaterkollage

Men "De urolige" fungerer i sig selv som teater takket være Karen-Maria Billes dramatisering, der samler brudstykker af Linn Ullmanns selvbiografi, så værket til sidst fremstår som en teaterkollage. Der er ikke en fortløbende handling, men det er en karakterbåret fortælling, som vel netop er, hvad teaterkunsten består af.

Desuden er Peter Langdals rodebutik af en iscenesættelse og Maja Ravns lige så kaotiske scenografi med

til at sætte teksten ind i en kontekst. Vi afkoder forestillingens tid og omgivelser i de træbeklædte vægge, det filmtekniske udstyr og de roterende vinylplader. Men endnu vigtigere: Vi mærker teksten, fordi Langdals materialebevidste og musikalske iscenesættelse gør ordene så håndgribelige, at vi nærmest kan række hånden ud og gribe dem i luften.

Får vi fortalt Linn Ullmanns historie om, hvordan det var at have superkendisserne Ingmar Bergman og Liv Ullmann som forældre? Nej, egentlig ikke. Men det synes heller ikke at have været teaterversionens formål. Vi får ikke engang deres navne at

vide. Tværtimod bliver det en historie om at vokse op som barn af barnlige forældre; om at være sine forældres sten i skoen; og om alligevel at leve med en ubetinget og irrationel kærlighed til sine forældre.

Dét er da også meget mere interessant end en sladderbladsagtig historie om Ingmar Bergman og Liv Ullmann bag facaden. For hvad skulle vi bruge det til?

Skår i minderne

Forholdet mellem barn og forælder er sjældent fuldstændig lykkeligt. Der er altid skår i minderne, og derfor resonerer forestillingen også i publikum. Det mærker man tydeligt på publikums sniksnak på vej ud af salen denne aften. Historierne om forældres svigt og barske erkendelser om, at vi ikke altid er vores forældres ét og alt, hober sig op.

Jeg er sådan set enig i Liisbergs betragtninger. Men hvis vi ikke ser "De urolige" som en gentagelse af Linn Ullmanns selvbiografi, men som et selvstændigt teaterværk om forholdet mellem barn og forælder, er det uhyre vellykket og særdeles velspillet af trekløveret Stine Schrøder Jensen, Kirsten Olesen og Hanne Windfeld.

”

Forholdet mellem barn og forælder er sjældent fuldstændig lykkeligt. Der er altid skår i minderne, og derfor resonerer forestillingen også i publikum.